

FRANSA SİYASET GÜNDEMİNDE TÜRKİYE

Mart-Nisan 2010

TS/PRS/10-21

Bu bültende geçtiğimiz iki aylık dönemde Fransa'da siyasi çevrelerde Türkiye ile ilgili dile getirilen başlıca görüşler ve medyada Türk ve Fransız liderlerin, diplomatik çevrelerin beyanları özetlenmiştir

TÜSİAD BUSINESSEUROPE ÜYESİDİR - AVRUPA ÖZEL SEKTÖR ONFEDERASYONU

MERKEZ: 46, Meşrutiyet Caddesi Tepebaşı 34420 İstanbul Türkiye Tel: 90 212 249 11 02 Faks : 90 212 249 09 13
ANKARA: 39/4 İran Caddesi Gaziosmanpaşa 06700 Ankara Türkiye Tel: 90 312 468 10 11 Faks: 90 312 428 86 76
AVRUPA BİRLİĞİ : 13 Avenue des Gaulois 1040 Brüksel Belçika Tel : 32 2 736 40 47 Faks : 32 2 736 39 93
ALMANYA : 28 Märkisches Ufer 10179 Berlin Almanya Tel: 49 30 28 87 86 300 Faks : 49 30 28 87 86 399
FRANSA : 33 Rue de Galilée 75116 Paris Fransa Tel : 33 1 44 43 55 35 Faks : 33 1 44 43 55 46
A B D : 1250, 24th Street N.W. Suite#300 Washington DC 20037 USA Tel: 1 202 776 7770 Faks : 1 202 776 7771
ÇİN: Lufthansa Center, EUCCC/S-123, 50 Liangmaqiao Rd, Chaoyang-Beijing 100016 T: 861064622066 F: 861064622067

- Türkiye Mevsimi'nin kapanışı için Fransa'ya gelişi öncesinde Le Figaro gazetesi ile yaptığı röportajda Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Türkiye'nin İran, İsrail ve Afganistan'a yönelik görüşleri ile ilgili Le Figaro gazetesi yazarları Etienne Maugeotte et Laure Marchand'ın sorularını yanıtladı (5 Nisan 2010).

Türkiye-AB ve Fransa ilişkileri çerçevesinde Cumhurbaşkanı Sarkozy'yi Türkiye'ye gelmeye davet ettiğini açıkladı. Ayrıca Türkiye'nin AB üyeliğinin bir yük getirmeyeceğini, aksine Avrupa'yı rahatlatacağını vurguladı.

Partisinin "ılımlı İslam"ın bir örneğini oluşturup oluşturmadığına yönelik soruya Başbakan, Avrupa'daki Hristiyan Demokratlar örneğinden esinlenerek AKP'nin siyasi İslam çerçevesinde değerlendirilemeyeceği yanıtını verdi. Laik devleti, idarenin her inanca eşit mesafede durduğu bir sistem olarak tanımladı. Muhafazakâr demokrat ("conservateur démocrate") olarak tanımlanmalarının Avrupa'da AKP yönetimi hakkında ön yargıları ortadan kaldıracağını savundu.

- Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Türkiye Mevsimi kapanışı için Paris'e yaptığı resmi ziyaret hakkında Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık'tan yapılan resmi açıklamalara göre ikili görüşmelerde aşağıdaki konulara değinildi:

Cumhurbaşkanlığı (6 Nisan 2010) : ikili ilişkiler ve iki ülke arasında ortak çıkarları ilgilendiren konular.

Başbakanlık (7 Nisan 2010) :

- kültürel ilişkiler ve Türkiye Mevsimi;
 - ekonomik ilişkiler: 2012'de ikili ticaret hacminin 15 milyar€'ya çıkarılması hedefi. Enerji, ulaştırma ve altyapı alanlarında ortaklıkların geliştirilmesi;
 - siyasi ilişkiler: Türkiye Ermenistan ilişkilerinin geliştirilmesine Fransa'nın desteği, terörizme karşı mücadele ve PKK terör örgütü ile mücadelede işbirliği.
- Dışişleri Bakanlığı bu ziyaretle ilgili 2 Nisan tarihinde basına açıklama yaptı. Açıklamada başlıca değinilen konular:

İkili ilişkilerimizin güçlendirilmesi bu ziyaretin başlıca amacı olacak.

- Ekonomik alanda özellikle enerji, ulaştırma ve altyapı alanında olmak üzere yeni projeler ele alınacak;
- Güvenlik alanında terörizme karşı ortak mücadelemizi, özellikle, AB'nin terörist örgütler listesinde yer alan PKK ile mücadelesinde Türkiye ile işbirliğimizi ele alacağız. Ülkemizde bu örgütün etkilerini sona erdirmek için alınan kararları hatırlatacağız;
- AB konusunda görüşümüz bellidir. 2008 Ağustos'unda Gürcistan, bugün Afganistan, Ortadoğu ve İran benzeri uluslararası krizlerin çözümünde, NATO, G20 ve BM Güvenlik Konseyi üyesi olan ülkelerimiz birlikte çalışıyor. Bu konuları da ele alacağız;
- Türkiye-Ermenistan ilişkilerinin normalleşmesine desteğimizi hatırlatacağız.

Türkiye Suriye arasında stratejik ortaklık sonucu gerçekleştirilecek altyapının Avrupa ile Körfez ülkeleri arasında zorunlu geçiş noktası oluşturması konusunda Fransa'nın görüşü hakkında soruya verilen yanıt:

Fransa daima bölgesel bir işbirliğini desteklemiştir. İletişim, altyapı gibi tüm bölgesel girişimleri yakından izliyoruz, olumu karşılıyoruz, destekliyoruz.

İran'a karşı yaptırımların Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile yapılacak görüşmelerde nasıl ele alınacağı sorusuna yanıt:

Bu konu Başbakan Erdoğan ile Fransız muhatapları arasında görüşmelerde ele alınacak. Bu görüşmeler, Fransa'nın, süregelen uluslararası girişimler hakkında, tüm makamlarda savunduğu pozisyonunu hatırlatma fırsatı olacak.

➤ 6 Nisan tarihinde Türkiye Mevsimi kapanış galasında yaptığı konuşmada Fransa Senato Başkanı Gérard Larcher'nin verilen başlıca mesajlar:

Türkiye Fransa arasında öncelikle dostluk ilişkileri vardır. Bu dostluk ilişkilerinin 5 yüzyıldan fazlaya uzanan bir geçmişi vardır. Bugün de iki ülke arasındaki ortaklık hem taraflar hem de bölgemiz için vazgeçilmezdir.

2006 yılında Türkiye'de yapılan Fransa Baharı'ndan sonra Fransa'da gerçekleşen Türkiye Mevsimi'nin başarısı aramızdaki ilişkilerin gücünü aynı zamanda çeşitliliğini göstermiştir. Bu ilişkiler yalnızca kültürel değil, ayrıca ekonomik, üniversite düzeyinde ve siyasi boyuttadır.

Türkiye Mevsimi Fransa-Türkiye ilişkilerinin hem göstergesi hem de hızlandırıcısı oldu. Birbirimizi daha iyi tanımamızı sağladı. Bugün kapattığımız bu mevsimle birlikte, ülkelerimiz arasında yeni bir sayfa açıldığından eminim.

- Fransa Dışişleri Bakanlığı Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Paris ziyareti sırasında Türk vatandaşlarına yönelik yaptığı konuşmada söylediği “kimse Türklerden asimile olmalarını isteyemez. Asimilasyon bir insanlık suçudur” sözleri üzerine basının sorularını yanıtladı. (8 Nisan 2010)

“Fransa, geleneksel olarak, pek çok yabancının katkısıyla oluşmuş bir entegrasyon ülkesidir. Fransa’da yaşayan Türk ya da Türk kökenli topluluk bu oluşuma önemli bir katkı yapmaktadır. Asimilasyon, kesinlikle insanlık suçu sayılamaz. Başbakan Erdoğan’ın Türk toplumuna yaptığı konuşmadan yurttaşlarının ülkemizle bütünleşmesi çağrısını kaydettik. Ayrıca “Fransa Türkiye’nin dostu ve müttefikidir” beyanını ve Fransa’nın Türklere sunduğu evsahipliğinin niteliği hakkında sözlerini kaydettik. Bunun yanında Fransa’daki Türklerin Fransızca öğrenmesi ve ülkemizde aktif rol almaları çağrısını not ettik.

Başbakan Erdoğan’ın ziyareti, özellikle Fransa’nın G20 dönem başkanlığı çerçevesinde ortaklığımızı güçlendirme fırsatı oldu. Aramızdaki ilişkilerin niteliğine işaret eden bu ziyaret, son derece başarılı bir kültürel mevsimin kapanışı vesilesiyle gerçekleşti.”

- Yeni Merkez Partisi (NC) milletvekili François Rochebloine Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın Türkiye Mevsimi’nin kapanışı vesilesiyle Paris’e yaptığı ziyaret çerçevesinde Avrupa İşlerinden Sorumlu Bakan Pierre Lellouche’a, Türkiye Fransa ilişkilerine yönelik bir soru yöneltti (7 Nisan 2010)

Rochebloine ziyareti ülkeler arasındaki diyalogun, özellikle de Avrupa konusunda açıklığa kavuşarak, yenilenmesi konusunda bir fırsat olarak gördüğünü belirtti.

Türkiye’nin büyük bir ülke olduğunu, müzakere sürecinin gidişatı ve Türk yöneticilerin İran konusunda olumlu beyanlarının ülkenin kendi tarihi ve bölgesinde kendine has çıkarları olduğunu gösterdiğini savundu. Bu nedenle, Türkiye’nin AB ile bütünleşmesinin imkânsız olduğunu, bunun iki taraf için de aşırı bir aslını inkâr (renoncement) anlamına geleceğini savundu. Ayrıca, tarafların pek çok konu arasında Avrupa ve Orta-Doğu’daki siyasi tehditler alanlarında farklı görüşleri olduğunu savundu.

Sonuç olarak imtiyazlı ortaklık çerçevesinde bölge için yeni bir mimari düşünülmesi gerektiğini ileri sürerek, bu tür bir güçlendirilmiş ortaklığa nasıl bir içerik verilebileceğini sordu.

Pierre Lellouche, Fransa Türkiye ilişkilerinin üç temel dayandığını söyleyerek bu temelleri şöyle tanımladı:

- 1) Fikir birliğinde olmama konusunda mutabıkız. Türkiye’nin Avrupa Birliği ile bütünleşme projesi var. Fransa refah ve güvenlik Avrupası vizyonu içinde AB ile Rusya, Ukrayna ve Türkiye arasında ortaklık ilişkisi öngörülüyor;

- 2) Müzakereleri sürdürmek konusunda hemfikiriz, çünkü demokratik ve refah ülkesi bir Türkiye her iki tarafın da yararına. Ancak Fransa'nın, üyeliğe götüren, 5 başlık üzerinde çekincesi var;
- 3) Stratejik ve siyasi planda Orta Doğu'da, Afganistan'da birlikte çalışıyoruz, enerji, İran, G20 konularında birlikte çalışmamız gerekiyor. Ekonomilerimiz birbirini tamamlıyor, bu alanda da ortak çalışmalıyız.

Farklı vizyonlarına karşın Fransa ve Türkiye ortak çıkarları için birlikte çalışmak durumundadır.

- UMP Milletvekili Jacques Remillier AB Dönem Başkanı İspanya'nın Türkiye'nin üyeliğine desteği konusunda hükümete bir soru yöneltti (9 Mart 2010)

Remillier İspanya'nın, 22 Şubat tarihinde, dönem başkanlığı süresinde Türkiye ile olabildiğince çok müzakere başlığı açmak yönünde açıklamalarına değindi. Başbakan José Luis Rodriguez Zapatero'nun Recep Tayyip Erdoğan ile görüşmesinde söylediği şu sözleri hatırlattı: "İspanya Türkiye'nin AB ile bütünleşmesinin tam destekçisidir. Bugün de bu böyledir, yarın da böyle olacaktır. Türkiye 4 başlık açılmasını öngörüyor. Nereye kadar gidebileceğimiz göreceğiz. Türkiye tarafında bu anlaşılır bir hedeftir." Bu beyanların ışığında Remillier Fransa hükümetinin İspanya'nın pozisyonu hakkındaki görüşünü sordu.

Hükümet tarafından 13 Nisan'da verilen yanıtta başlıca şu noktalar vurgulandı.

Fransız Cumhurbaşkanı Türkiye ile Fransa arasında ilişkileri sürdürüp geliştirmek istediğini defalarca tekrarlamıştır. Türkiye AB arasında güçlü bağlar olmasını da istemekte ancak üyeliğine karşı çıkmaktadır. Türkiye'nin AB normlarına yaklaşması her iki tarafın da çıkarıdır. Müzakerelerin sonucuna ilişkin vizyonumuza uygun olduğu sürece yeni başlıkların açılmasını olumlu karşılıyoruz.

AB ya da bir üye ülkenin vetosu dışında siyasi sorun yaratmayan ve açılabilir 4 başlık bulunmaktadır: Kamu ihaleleri, Rekabet, Gıda Güvenliği, Sosyal Politikalar ve İstihdam. Ancak bu aşamada, İspanyol dönem başkanlığının isteğine rağmen, Türk tarafının hazırlıkları bu başlıkların açılmasını sağlamaya yeterli değildir.

- Avrupa Parlamentosu Güvenlik ve Savunma Alt Komisyonu Başkanı Arnaud Danjean'ı (PPE-Avrupa Halkları Partisi), 31 Mart tarihinde, Fransız Meclisi Ulusal Savunma ve Silahlı Kuvvetler Komisyonu'nda bir konuşma yaptı.

Danjean konuşmasında Lizbon Antlaşması ile Avrupa Savunma Politikası'nın bugünkü durumunu ve NATO ile ilişkileri ele aldı. Avrupa Savunma politikasının stratejik kavram, ortak savunma araçları ve otorite eksiklikleri ile Avrupa ülkelerinin çoğunun halen NATO'yu öncelikli görmesinin yarattığı sorunlara rağmen, 10 yıllık bir geçmişi olan bu politikanın kazanımlarına dikkat çekti.

Bu çerçevede AB'ye kriz bölgelerinde ihtiyaç olduğunu, ABD'nin Irak'a müdahalesi sonrası yaşananlar ışığında AB'nin görüş birliği sağlama ve aracılık rolü üstlenme konularında yapabileceklerinin görüldüğünü hatırlattı. Gelişmeleri, tek taraflı liderlik döneminin kapanmasıyla yaşanan yeni güç dengesi süreci olarak tanımladı.

Ayrıca Danjean Türkiye ve Balkan ülkeleri benzeri ülkelerden gelen taleplerin de AB Savunma politikası için önemine değindi. Hırvatistan, Sırbistan, Ukrayna gibi ülkelerin AB operasyonlarına katılımının çok açık şekilde ilkesel bir yakınlaşma yarattığını savundu.

Fransız Milletvekili René Rouquet (SRC-Sosyalist grup, radikal, yurttaş ve farklı sol oluşumlar grubu) AB'nin Güvenlik ve Savunma politikasının Batı Avrupa Birliği içinde oluşturulmuş olan ve AB ülkelerinin dışına uzanan bir istişare mekanizmasını henüz oluşturamamış olmasında endişe duyduğunu dile getirdi. Danjean yanıtında şu noktalara değindi:

“Görüşünüze katılıyorum. (...)

Ortak üye olan Türkiye bu mekanizmanın ortadan kalkacak olmasında çok endişeli. Bununla birlikte Türk dostlarımızla zorlayıcı bir diyalog sürdürmeliyiz. Çünkü Türkiye'nin AB-NATO arası düzenlemelere karşı tavrı personelimizin güvenliğini etkileyebilecek ciddi sorunlar yaratıyor. Türkiye'nin tavrının bildiğimiz nedeni eskiye dayanıyor: Kıbrıs sorunu (...) Bununla birlikte, Türkiye'nin operasyon alanlarında AB-NATO ilişkilerini engellemesi nedeniyle AB personeli Afganistan'da - güvenlik sorunları daha az ciddi boyutlarda olsa da Kosova'da - NATO askerleriyle aynı güvenlik şartlarından yararlanamıyor. Türklerin AB operasyonlarına katkıları ölçüsünde bazı çalışmalara katılamamaktan memnun olmadıklarını göz ardı etmiyorum. Ancak, tekrar ediyorum, çok zorlayıcı bir diyalog sürdürmeliyiz.

- Sosyalist Senatör Michèle André 8 Mart 2010 tarihinde Senato'da yapılan “Zorla evlendirme ve namus cinayetleri” başlıklı kolokyum ile ilgili kadın hakları delegasyonu adına hazırladığı raporu 16 Nisan tarihinde sundu. Konu hakkında çeşitli uzmanların görüşüne başvurulmuş kolokyumda, Fransa'da derneklere yapılan kamu finansmanı ile ilgili düzenlemelerin değişmesi üzerine kaynakları kesilerek kapanmak durumunda kalan Elele Derneği Başkanı Gaye Petek de bir konuşma yaptı.

Zorla evlendirme geleneği konusunda Fransa'daki durumu inceleyen yuvarlak masada konuşan sosyolog Christelle Hamel¹ Fransa'da çeşitli göçmen topluluklarının bu gelenekten farklı etkilendiklerine dikkat çekti. Hamel'e göre, zorla evlendirme en çok Magreb ülkeleri, Türk, Aşağı Sahra, Güney-Doğu Asya ve Portekiz kökenli göçmen topluluklarında görülüyor. Bununla birlikte 1990'larda yapılan evliliklerde, 1960-70'li yıllara göre daha az zorla evlilik vakası görülüyor.

Zorla evlendirme vakalarına karşı alınacak tedbirlerin tartışıldığı yuvarlak masada konuşan diplomat Claudine Serre² Türkiye'deki zorla evlendirme örneklerine değinirken Türkiye'de başka ülkelerden farklı uygulamalar olduğunu ifade etti.

Namus cinayetlerini tartışan yuvarlak masada Jacqueline Thibault başkanı olduğu “Surgir” vakfının çalışmalarını anlattı. Namus cinayetlerine karşı çıkarılan ulusal yasaların genelde etkisiz kaldığını anlatırken Pakistan ve Türkiye'deki yasaları hatırlattı.

¹ Nüfus Çalışmaları Enstitüsü

² Dışişleri Bakanlığı Yurtdışındaki Vatandaşlar Müdürlüğü, Küçükleri ve Aileyi Koruma Dairesi Şefi

Türkiye'nin özellikle Güneydoğu'sunda sadece kadınlara karşı değil homoseksüel erkeklere karşı da çok sayıda namus cinayeti işlendiğini dile getiren Thibault, Başbakanlığa bağlı İnsan Hakları Dairesi'nin 2007 yılında 23 namus cinayeti kaydettiğini hatırlattı. Thibault bu rakamın sadece bildirimi yapılan vakalar olduğunu, ülkede işlenen bu tür cinayetlerin sayısının yarısını temsil ettiğini savundu.

2005 yılında ceza yasasında yapılan reformlarla kadınların namus intiharlarının arttığına dikkat çeken Thibault, Avrupa Parlamentosu'nun aile baskısı ile işlenen bu intiharların Doğu ve Güneydoğu'da yaygın olmasından kaygı duyduğunu dile getirdi. Avrupa Parlamentosu'nun Türk yetkilileri kadınların aile baskısından koruması ve bu bölgelerdeki kadın intiharları konusunda daha ayrıntılı bilgi vermesi konusunda uyardığını aktardı. Ceza yasasının 81. maddesinin namus cinayetlerinde hafifletilemez ömür boyu hapis cezası öngörmesinin aileleri kızlarının intiharını tercih etmeye yönelttiğini ifade etti.

Avrupa'da ve Fransa'da yayılan zorla evlilik ve namus cinayetleri konusunda derneklerin girişimleri bölümünde konuşan Gaye Petek Türkiye ve Fransa'ya yönelik başlıca şu değerlendirmeleri dile getirdi:

Türkiye ile ilgili tespitler:

- Türkiye'de 2006 yılında namus cinayetlerini araştırma komisyonunun rakamları: son beş yılda il il kaydedilen namus cinayetleri Ankara (110), İstanbul (101), Diyarbakır (50), Şanlıurfa (17), Van (18), Tokat (19), Samsun (17);
- 2000–2006 yılları arasında resmi rakamlara göre 1091 namus cinayetinde 1190 kadın yaşamını yitirdi: yılda yaklaşık 200 cinayet. Bu rakamlara intiharlar, diğer ölümler ve hiçbir kuruluş tarafından kaydedilemeyen vakalar dâhil değildir. Sonuç olarak bu sorun milli düzeydedir ve bu şekilde değerlendirilmektedir;
- Anadolu'dan büyük şehirlere ve Avrupa'ya yönelik önemli göç akımları olmuştur. Namus cinayetlerinin Alevi değil özellikle Sünni Şafi mezhebine bağlı Kürt topluluklarda görüldüğü söylenmektedir. İstanbul'da 3 milyon Kürt yaşamaktadır. Göçle birlikte Anadolu'daki geri kalmış, feodal bazı gelenekler de büyük şehirlere taşınmaktadır. Bir İstanbul Barosu Avukatı ve İnsan Hakları Komisyonu üyesine göre zanlı ailelere aynı feodal görüşü paylaşan güvenlik güçleri mensupları olması nedeniyle bazı suçlar cezasız kalabilmektedir;
- 2005'ten itibaren ceza yasasının namus cinayetlerine karşı ağırlaştırılması ile birlikte aile baskısıyla intihara sürüklenen kadınların sayısında artış görülmüştür;
- Kimlik arayışları ve şehir hayatına uyum sağlayamama gibi nedenler bu tür geleneklerden kaynaklanan eğilimleri güçlendirici etki yapmaktadır. Ancak, zaman zaman dendiği gibi bu eğilimlerde dış sebepler arayamayız. Örneğin Kürtlerin, Türkiye'de baskı gördükleri için namus cinayeti işledikleri, Magrebli ailelerin Fransız kolonizasyonu nedeniyle öldürdükleri ya da zorla evliliğe yöneldikleri kabul edilemez bahanelerdir. Aynı şekilde, Türk askerlerinin bölgede olması nedeniyle aşiret geleneklerinin var olduğu yönünde PKK'nin görüşü de sebep sonuç ilişkisi tutarsız bir iddiadır;
- Bu geri kalmış geleneklerin uzun bir tarihi geçmişi vardır. Sadece kültürle açıklanamaz. Türkiye'de yıllardır bu gelenekler suç sayılmasına, cezalandırılmasına rağmen varlığını sürdürmektedir. Yasaların pedagojisi üzerinde de düşünmek gerekir. Türkiye örneği, Batı'da yasaları bir sihirli değnek gibi görme eğilimi konusunda da ilginç bir örnektir;
- Türkiye'de 1980'lerde yeniden örgütlenen kadın hareketleri 1990'larda kadına karşı şiddetin üzerine gitti. Kader öncülüğünde Güneydoğu'dan başlamak üzere pek çok Anadolu şehrinde

kadın sığınma evleri kuruldu. Kadın dernekleri basının da konuya ilgisinin artmasına yol açtı. 1998’de şiddete başvuran aile ve eşlerin üzerinde korumayı kaldıran yasalar Meclis önüne geldi. 2006’da bir kararname ile tüm kurumlar kadına karşı şiddetle mücadele konusunda taahhüt altına girdi. Gelişmeler Meclis’te kadın kotası tartışmalarını da başlattı.

- Mardinli kadınlar, şiddete mazur kalan kadınların bilinçlendirilmesi için yoğun çalışmalar yürüttüler. 850 kadına bu çerçevede eğitim ve psikolojik destek sağlandı. Polislerin eğitimi yönünde adım atıldı. Daha yapılacak çok şey olmasına karşın sivil toplum ve kadın örgütlerinin girişimleriyle çok önemli gelişmeler de kaydedildi.

Fransa’ya özgü sorunlar:

- Fransa’da en önemli sorun sığınma evleri olmaması. Diğer kadın örgütleriyle yürüttüğümüz çalışmalar dördüncü yılında sonuç vermeye yaklaştı. Ancak 25 kişilik yer edinebilmek için dört yıl çok uzun bir süre;
- Göçmenlerin karşılanması sırasında verilen belgelerin hemen hiçbirinin gelen kişinin ana dilinde olmaması çok önemli bir konu;
- Yasaların pedagojisi alanında eksik halk eğitiminin de bir parçası: Fransa bu eğitim anlayışı ile çok şey kaybediyor;
- Sorunla muhatap olan aktörlerin hiçbirisi yeterince eğitilmiş değil;
- Tedbir ve müdahale anlayışı yok. Anne çocuk koruma merkezleri sağlık kontrolü, göç karşılama platformu, bilgilendirme, izleme merkezi gibi kullanılabilir;
- Müdahale edebilmek gerekir. Derneklerin meşru olarak, izleme ve sağlık merkezlerine yönlendirmek üzere ev ziyaretleri hakkı vardır. Bir kişinin hayatı tehlikedeyse müdahale hakkı vardır;
- Türkiye’de şiddete maruz kalan kadınlarla ilgili resmi istatistikler bulunmaktadır. Fransa’da istatistiklerin olmaması bir sorundur. Etnik istatistikler konusunda tartışma bu soruna engel teşkil etmektedir. Bir yandan da suçluluk duygusu, hedef haline getirmekten çekinme de söz konusu. 1990’da bu yana yaptığımız çağrılara, göçmen kadınları hedef haline getirdiğimiz söylenerek hiçbir yanıt alamadık. Oysa bazen hedef haline getirme cesareti de olmalı, suçluluk duyguları bir kenara itilmeli;
- Almanya’daki müdahaleci sosyal hizmet anlayışına karşı Fransa’da daha çok hizmet vermeye hazır olma anlayışı bulunuyor: talep edilen yere gitme. Ancak, cinayetler ve zorla evlilikler söz konusu olunca ailelerin sizi aramasını bekleyemezsiniz. Talep olmadan da müdahale edebilmelisiniz;
- Suçu cezalandırıyoruz ancak eğitim vermeye eğilmiyoruz. Fransa’da Milli eğitim, gençlerin zorla evlilik, namus cinayetleri gibi konularda eğitimine olanak veremeyecek kadar hantal bir yapıda. Oysa bu sorunları çok küçük yaşlardan itibaren ele almalı;
- Etnik ayrımcılık tartışması gerçek rakamlara ulaşmamızı engelliyor, okul kitaplarında konudan bahsedilmesi “Cumhuriyetçi eşitlik ilkesini sarsacağı” endişesiyle engelleniyor;
- Dernekçi olarak çalıştığım yıllar boyunca tüm hükümetlerin bu konuda sayfalarca rapor hazırladığını, komisyonlar oluşturduğunu gördüm. Her yeni raporla, hareket bir kenara bırakıldı;
- Bu konuda hareket daha çok alandaki oyuncular olan sivil toplum örgütleri ve dernekler tarafından yürütülüyor. Dernek finansmanı ile ilgili düzenlemelerin yetkileri yerel düzeye almasıyla karşılaştığımız mali sorunlar nedeniyle derneğimiz Elele’yi kapatıyoruz. İhale yasası

ve yerleşme eğilimi dernekleri çalışılması imkânsız bir duruma sürüklüyor. Tüm hayatımı insanları yükseltmek için harcadım. Bugün kollarımı indirmem beklenemez.

- UMP milletvekili Bernard Carayon Avrupa İşlerinden Sorumlu Bakan Pierre Lellouche’a Türkiye’ye karşı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nde (AİHM) son 10 yılda açılan davalar hakkında bilgi sordu (1 Aralık 2009). Pierre Lellouche 30 Mart 2010 tarihli yanıtında şu bilgileri verdi:

AİHM’nin 1998 yılında bu yana verdiği 9 676 karardan 1 993’ü Türkiye aleyhinedir. Türkiye aleyhine yapılan başvurular AİHM’e yapılan başvuruların %11’ini oluşturmaktadır.

2001’den bu yana Türkiye aleyhine en az bir ihlal tespit eden kararlarda durum şöyledir: 2001’de 169 karar, 2003’te 76 karar, 2006’da 312 karar, 2008’de 257 karar ve 2009’da 341 karar. Mahkûmiyetlerin dağılımı şöyledir: adil yargılanma hakkı (ihlal içeren 654 karar), mülkün korunması (539 karar), özgürlük ve güvenlik hakkı (428 karar), yargılama süresi (353 karar), etkin temyiz hakkı (200 karar), ifade özgürlüğü (181 karar), insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele (174 karar), yaşama hakkının ihlaline karşı etkisiz soruşturma (125 karar), yaşama hakkı (74 karar), işkenceye karşı etkisiz soruşturma (74 karar), özel hayat ve aile hayatı hakkı (66 karar), toplanma ve örgütlenme hakkı (37 karar), işkencenin yasaklanması (20 karar), serbest seçim hakkı (5 karar), kanunsuz infaz (4 karar), bilgilendirilme hakkı (4 karar), ayrımcılığın yasaklanması (3 karar).

- Göç ve Entegrasyondan Sorumlu Bakan Eric Besson, Avrupa’nın sınırlarının güçlendirilmesine yönelik Meclis Dışişleri Komisyonu’nda yaptığı açıklamada Fransa’nın girişimiyle AB düzeyinde bir sınır polisi oluşturulması amacıyla 25 Şubat’ta kabul edilen yol haritasını tanıttı. Bu çerçevede öngörülen tedbirler arasında Türkiye ve Libya ile geri kabul anlaşmaları yapılmasına verdikleri önemi vurguladı. Schengen alanına yasadışı göçün başlıca iki giriş kapısı olarak nitelediği bu ülkelerin kara ve deniz sınırlarının denetim kapasitesinin artırılmasını istediklerini belirtti. (24 Mart 2010)
- UMP milletvekili André Wojciechowski (UMP) Türkiye’den Schengen alanına yasadışı göç akımları hakkında hükümete yönelttiği soruda Yunanistan’ın Schengen alanına başlıca giriş kapısı haline geldiğini, buradaki 150 000 kaçak göçmenin Türkiye’den transit yoluyla gelirken yakalandıklarını hatırlattı. Adalet ve İçişlerinden sorumlu AB Komiseri’nin, sınır kontrollerini güçlendirmesi için, Türkiye’nin üyelik öncesi fonlardan yararlanmasını istemesi hakkında Fransız hükümetinin görüşünü sordu (27 Ekim 2009).

16 Mart tarihinde Dışişleri Bakanlığı tarafından verilen yanıtı göre, Göç ve Entegrasyon Bakanı’nın Avrupalı muhataplarına 25–26 Şubat 2009 tarihinde gönderdiği mektuba uygun bir şekilde, Fransız hükümeti göç konusunda Türkiye ile işbirliğinin güçlendirilmesini desteklemektedir. Türkiye’nin yasadışı göçle mücadele kapasitesinin güçlendirilmesi için AB Komisyonu’nun bir destek planı oluşturmasını onaylamaktadır. Bu amaçla, AB ile Türkiye arasında acilen bir geri kabul anlaşması yapılması ve Yunanistan ile Türkiye arasında geri kabul alanında düzenlemelerin gerektiği gibi uygulanması şartlarını öne sürmektedir. Bu plan, üyelik öncesi mali yardımları çerçevesinde Türkiye’ye sağlanan finansmanın daha iyi kullanılması sayesinde, sınır koruma güçlerinin ve bir sınır kontrol sisteminin oluşturulmasını destekleyecektir.

- Fransız Meclisi'nde sanayi politikaları ile ilgili görüşmelerde Milletvekilleri Bosch ve SA Desvres firmalarının üretim etkinliklerini Fransa dışına alma kararlarına karşı endişelerini dile getirdiler.

André Gérin (GDR-Sol Demokrat Cumhuriyetçi Grup) Renault ve Peugeot sayesinde Bosch şirketinin Avrupa'daki en önemli pazarı haline gelen Fransa'dan üretimin Çek Cumhuriyeti, Türkiye ve Hindistan'a kaydırılıp üretimin Fransa'da satılmasının kabul edilemez olduğunu savundu (30 Mart 2010).

Bir grup GDR Milletvekili Kuzey Pas-de-Calais Bölgesinde fayans ve seramik sektörünün durumu ve SA Desvres şirketinin bir fabrikasının kapanması ile ilgili bir araştırma komisyonu oluşturulması hakkında önerge sundu. Önergede fabrikanın kapatılmasının kabul edilemez olduğu savunulurken, üretimin ilk aşamada yarısının Türkiye'ye kaydırılacağına dikkat çekiliyor. Kalan yarısının Villeroy & Boch tarafından yapılacağı bildirilirken bu şirketin %51 sermayesinin de Türk olduğu hatırlatılıyor (3 Mart 2010).

Önergeyi sunan GDR Milletvekilleri: Alain BOCQUET, Marie-Hélène AMIABLE, François ASENSI, Patrick BRAOUEZEC, Jean-Pierre BRARD, Marie-George BUFFET, Jean-Jacques CANDELIER, André CHASSAIGNE, Jacques DESALLANGRE, Marc DOLEZ, Jacqueline FRAYSSE, André GERIN, Pierre GOSNAT, Maxime GREMETZ, Jean-Paul LECOQ, Roland MUZEAU, Daniel PAUL, Jean-Claude SANDRIER et Michel VAXÈS

- UMP Milletvekili Marie-Louise Fort³, Meclis Dışişleri Komisyonu'nda Fransa'nın kültürel alanda yurtdışı girişimleri çerçevesinde Türkiye ve Suriye'deki Fransızca konuşan elit kesime dikkat çekti. Fransız eğitim sisteminde yetişen bu yabancı öğrencilerin kendi ülkelerinde Fransa kültürünün elçileri olarak yetişebileceklerini savundu (31 Mart 2010).
- Fransa'nın İstanbul Başkonsolosu Hervé Magro Türkiye'deki Fransızlara ve Fransızca konuşanlar yönelik elektronik yayın olan Lepetitjournal.com gazetesi yazarı Brigitte di Benedetto'nun sorularını yanıtladı (29 Mart 2010).

5 000'i İstanbul'da olmak üzere Türkiye'de kayıtlı 6 000 Fransız vatandaşının olduğunu açıklayan Magro, Konsolosluk işlemlerinin Türkiye'ye yerleşen Fransız firmalarının, Fransız eğitimcilerin ve çifte vatandaşlığı olup dönenlerin sayısındaki artışa bağlı olarak yoğunlaştığını bildirdi.

Yılda 90 000 vize veren İstanbul Konsolosluğu'nu Fransa'nın yurtdışı konsoloslukları içinde ikinci sırada yer aldığına dikkat çekti.

³ Dışişleri Komisyonu "Türkiye'nin Dünya Sahnesinde yeri" konulu çalışma grubu raportörü

Konsoloslüğün görevleri arasında Fransız dilinin Türkiye’de yaygınlaşması da olduğunu dile getiren Magro, İstanbul’da 6 000 lise öğrencisinin Fransızca öğrendiğini hatırlattı. Görevlerinin, Fransa’da çok az bilinen bu çok değerli toplulukla ilişki içinde olmak ve bu topluluğun değerini vurgulamak olduğunu dile getirdi.

Türkiye Mevsimi’nin yarattığı ortamın bundan sonrası için de değerlendirilmesine önem verdiklerini bildiren Magro, İstanbul 2010 [Avrupa Kültürel Başkenti] etkinliğinin bu amaca destek olduğunu belirtti.

Çeşitli vesilelerle daha önce de İstanbul’da yaşamış olan Magro, İstanbul’un yeniden dünya gündemine oturmuş olmasından etkilendiğini dile getirdi. Bu çerçevede İstanbul’un Paris, New York, Londra gibi dünyada yaşanması gereken 10 şehirden biri olduğunu vurguladı. 70-80li yıllarda modernlik sürecinin gerisinde kalmış, güzel anıtlarıyla tarihsel bir şehir olarak anıldıktan sonra bugün inanılmaz bir dinamığe sahip olduğunu belirtti. Bugün İstanbul’un dünya ile bütünleştiğini ve hem şehrin, hem ülkenin önemli bir hedefi aşmış olduğunun gözlemlenebildiğini dile getirdi.